Dissabte 34 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 21,34-36): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Vosaltres pareu atenció, no sigui que els vostres cors s'ofusquin pel llibertinatge i l'embriaguesa i les preocupacions d'aquesta vida, i us sobrevingui de sobte aquell dia, ja que com un llaç caurà damunt de tots els qui habiten sobre la faç de tota la terra. Per tant, vigileu pregant en tot moment, per tal que pugueu escapar-vos de totes aquestes coses que han de succeir i mantenir-vos ferms davant del Fill de l'home».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Vigileu pregant en tot moment»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, el darrer dia del temps ordinari, Jesús ens adverteix amb tota claredat sobre la sort del nostre pas per aquesta vida. Si ens entossudim, obstinadament, en viure absorbits per la immediatesa dels afanys de la vida, arribarà el darrer dia de la nostra existència terrenal tan sobtadament que la mateixa ceguesa de la nostra golafreria ens impedirà de reconèixer el mateix Déu, que vindrà (perquè aquí estem de passada, ho sabies?) per tal d'emportar-nos envers la intimitat del seu Amor infinit. Serà quelcom així com el que li passa a un nen malcriat: tan entretingut es troba amb les "seves" joguines, que a la fi oblida la tendresa dels seus pares i la companyonia dels seus amics. Quan se n'adona, plora desconsolat per la seva inesperada solitud.

L'antídot que ens ofereix Jesús és igualment clar: «Vigileu pregant en tot moment» (Lc 21,36). Vetllar i pregar... El mateix advertiment que donà als seus Apòstols la nit en què fou traït. L'oració té un component admirable de profecia, molts cops oblidat en la predicació, és a dir, de passar del mer "veure" al "mirar" la quotidianitat en la seva més profunda realitat. Tal com escriví Evagri Póntic, «la vista és el millor de tots els sentits; la pregària és la més divina de totes les virtuts». Els clàssics de l'espiritualitat l'anomenen "visió sobrenatural", mirar amb els ulls de Déu. O el que és el mateix, conèixer la Veritat: de Déu, del món, d'un mateix. Els profetes foren, no solament els qui "predeien allò que estava per arribar", sinó també els qui sabien interpretar el present en la seva justa mesura, abast i densitat. Resultat: saberen reconduir la història, amb l'ajut de Déu.

Tantes vegades ens lamentem de la situació del món. —Fins a on anirem a parar?, diem. Avui, és el darrer

jorn del temps ordinari, és dia també de resolucions definitives. Potser que ja és l'hora que algú més estigui prompte a aixecar-se de la seva embriaguesa del present i es posi mans a l'obra d'un millor futur. —Vols ser tu? Doncs, ànim!, i que Déu et beneeixi.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Hem de tenir paciència i perseverar, germans estimats, perquè, després d'haver estat admesos a l'esperança de la veritat i de la llibertat, puguem arribar a la veritat i la llibertat mateixes» (Sant Cebrià)

- «En el nostre cor nia la nostàlgia de l'esclavitud, perquè aparentment és més tranquil·litzadora, més que la llibertat, que és molt més arriscada. Com ens agrada estar engabiats per molts focs artificials, aparentment bells però que en realitat duren només pocs instants» (Francesc)

- «(...) La carta als Gàlates oposa les obres de la carn al fruit de l'Esperit: 'Són prou manifestes les obres de la carn, que són: fornicació, impuresa, llibertinatge, idolatria... embriagueses, orgies i altres coses semblants, sobre les quals us previnc, com ja us hi vaig prevenir, que els qui cometen tals coses no posseiran en herència el Regne de Déu' (Ga 5,19-21)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.852)